

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

21. zwraca uwagę, że środki własne, jakie europejskie partie polityczne muszą wykazać, że posiadają, można by obniżyć do 10 % ogólnego budżetu, aby umożliwić im dalszy rozwój; jednocześnie uważa, że ich własne zasoby w postaci zasobów rzeczowych nie powinny przekraczać 7,5 % ogólnego budżetu;
22. stwierdza, że w przypadku europejskich fundacji politycznych zmiana aktu prawnego powinna być okazją do rezygnacji z wymogu wykazania, że posiadają one środki własne;
23. zwraca uwagę, że przy przeglądzie należy usunąć ograniczenie nałożone na europejskie fundacje polityczne, które zobowiązuje je do wykorzystywania funduszy w obrębie Unii Europejskiej, umożliwiając im w ten sposób odegranie większej roli zarówno w obrębie UE, jak i poza nią;
24. podkreśla jednak, że należałoby zrównoważyć złagodzenie systemu finansowania, przewidując w rozporządzeniu o finansowaniu partii politycznych na poziomie europejskim sankcje, których obecnie w nim brak; sankcje te mogłyby przybrać postać kar pieniężnych w razie naruszenia przepisów dotyczących przykładowo przejrzystości darowizn; podkreśla, że należy przewidzieć dla wszystkich europejskich partii politycznych i powiązanych z nimi fundacji takie same warunki gromadzenia rezerw środków własnych przekraczających dany pułap oraz przesuwania środków;
25. zwraca uwagę, że od 2008 r. europejskie partie polityczne są uprawnione do wykorzystywania kwot otrzymanych dotacji na pokrycie „kosztów organizacji kampanii, prowadzonych [...] w związku z wyborami do Parlamentu Europejskiego” (art. 8 ust. 3 rozporządzenia w sprawie finansowania partii politycznych na poziomie europejskim); zwraca ponadto uwagę, że nie wolno im wykorzystywać tych kwot na finansowanie „kampanii referendalnych”; uważa jednak, że skoro europejskie partie polityczne mają odgrywać rolę polityczną na szczeblu UE, powinny mieć prawo uczestniczyć w kampaniach referendalnych, o ile temat referendum ma bezpośredni związek z kwestiami dotyczącymi Unii Europejskiej;
26. wzywa europejskie partie polityczne do rozpoczęcia procesu rozpatrywania warunków bezpośredniego indywidualnego członkostwa oraz odpowiednich sposobów pośredniego lub bezpośredniego udziału tych członków w wewnętrznej działalności partii i procesach podejmowania decyzji;

*

* *

27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Ład i partnerstwo na jednolitym rynku

P7_TA(2011)0144

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie zarządzania i partnerstwa na jednolitym rynku (2010/2289(INI))

(2012/C 296 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku Aktu o jednolitym rynku. W stronę społecznej gospodarki rynkowej o wysokiej konkurencyjności. 50 propozycji na rzecz wspólnej poprawy rynku pracy, przedsiębiorczości i wymiany” (COM(2010)0608),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Jednolity rynek Europy XXI wieku” (COM(2007)0724) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „The single market: review of achievements” (SEC(2007)1521),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2007 r. w sprawie przeglądu jednolitego rynku ⁽¹⁾ oraz dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „The Single Market review: one year on” (SEC(2008)3064),
  - uwzględniając komunikat Komisji pt. „Inteligentne regulacje w Unii Europejskiej” (COM(2010)0543),
  - uwzględniając 27. sprawozdanie roczne Komisji z kontroli stosowania prawa UE oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Situation in the different sectors” (SEC(2010)1143),
  - uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 29 czerwca 2009 r. w sprawie środków na rzecz poprawy funkcjonowania jednolitego rynku ⁽²⁾,
  - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie Aktu o jednolitym rynku,
  - uwzględniając sprawozdanie prof. Maria Montiego dla Komisji dotyczące ożywienia jednolitego rynku,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie przybliżenia jednolitego rynku konsumentom i obywatelom ⁽³⁾,
  - uwzględniając tabelę wyników rynku wewnętrznego nr 21 (2010 r.) oraz swoje rezolucje z dnia 9 marca 2010 r. ⁽⁴⁾ i 23 września 2008 r. ⁽⁵⁾ w sprawie tabeli wyników rynku wewnętrznego,
  - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Skuteczna Europa – stosowanie prawa wspólnotowego” (COM(2007)0502),
  - uwzględniając art. 258–260 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
  - uwzględniając art. 7, 10 i 15 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych i Komisji Prawnej (A7-0083/2011),
- A. mając na uwadze, że ożywienie jednolitego rynku wymaga aktywnego wsparcia ze strony wszystkich obywateli, instytucji europejskich, państw członkowskich i zainteresowanych stron,
- B. mając na uwadze, że w celu uzyskania aktywnego wsparcia ze strony wszystkich zainteresowanych stron ważne jest zapewnienie skutecznej reprezentacji społeczeństwa obywatelskiego i MŚP podczas konsultacji i dialogu z Komisją oraz grupami ekspertów,

⁽¹⁾ Dz.U. C 187 E z 24.7.2008, s. 80.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 7.7.2009, s. 17.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0186.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 25.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 8 E z 14.1.2010, s. 7.

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

- C. mając na uwadze, że szczególne znaczenie dla udanego ożywienia jednolitego rynku mają właściwe rozpowszechnianie i kształtowanie różnych konsultacji i sprawozdań instytucji UE oraz zarządzanie nimi (UE 2010, sprawozdanie na temat obywatelstwa za 2010 r., zintegrowana polityka przemysłowa, Europejska agenda cyfrowa, sprawozdanie prof. Maria Montiego, rezolucja Parlamentu w sprawie przybliżenia jednolitego rynku konsumentom i obywatelom, sprawozdania Felipe Gonzalesa i IMCO itp.),
- D. mając na uwadze, że nadal utrzymuje się znaczny rozdźwięk między przepisami regulującymi jednolity rynek a korzyściami, jakie obywatele i przedsiębiorcy mogą z nich czerpać w praktyce,
- E. mając na uwadze, że średni deficyt transpozycji UE wynosi 1,7 % przy uwzględnieniu przypadków, w których czas transpozycji dyrektywy przekracza wyznaczony termin oraz w których Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego z powodu niezgodności,

Wstęp

1. z zainteresowaniem przyjmuje komunikat Komisji pt. „W kierunku Aktu o jednolitym rynku”, zwłaszcza jego trzeci rozdział, i proponowane w nim globalne podejście zmierzające do przywrócenia równowagi na jednolitym rynku pomiędzy przedsiębiorstwami i obywatelami oraz zwiększenia demokratyczności i przejrzystości procesu podejmowania decyzji; podkreśla, że takie podejście zmierza do zagwarantowania jak największej równowagi pomiędzy propozycjami zawartymi w trzech częściach komunikatu;
2. uważa, że trzy rozdziały tego komunikatu są tak samo ważne i powiązane ze sobą oraz że należy je rozpatrywać łącznie, bez osobnego uwzględniania różnych, zawartych w nich zagadnień;
3. wzywa Komisję i Radę, by nasiliły całościowe podejście do ożywienia jednolitego rynku, włączając do wszystkich dziedzin polityki priorytety jednolitego rynku, które są niezbędne do stworzenia jednolitego rynku na korzyść europejskich obywateli, konsumentów i przedsiębiorców;
4. jest zdania, że poprawa europejskiego ładu gospodarczego, wdrożenie strategii „UE 2020” oraz ożywienie jednolitego rynku są równie ważne dla ożywienia gospodarki europejskiej i że powinno się je rozpatrywać wspólnie;
5. uważa, że należy ukończyć tworzenie pozbawionego barier i konkurencyjnego jednolitego rynku, aby zaoferować konkretne korzyści pracownikom, studentom, emerytom, rencistom i ogólnie obywatelom oraz przedsiębiorstwom, w szczególności MŚP, w ich codziennym życiu;
6. zwraca się do Komisji o opublikowanie harmonogramu wdrożenia Aktu o jednolitym rynku oraz o regularne upublicznianie wiadomości o konkretnych postępach w celu uwrażliwienia obywateli europejskich na jego wejście w życie i informowania o płynących zeń korzyściach;

Ocena ogólna

Wzmocnienie politycznego przywództwa i partnerstwa

7. jest przekonany, że jednym z głównych wyzwań związanych z ożywieniem jednolitego rynku jest zagwarantowanie politycznego przywództwa, zaangażowania i koordynacji; jest zdania, że wszechstronne wskazówki pochodzące od najwyższego szczebla politycznego mają zasadnicze znaczenie dla ożywienia jednolitego rynku;
8. proponuje, by przewodniczący Komisji otrzymał uprawnienie do koordynacji i nadzorowania procesu ożywienia jednolitego rynku w ścisłej współpracy z przewodniczącym Rady Europejskiej i właściwymi organami państw członkowskich; wzywa przewodniczących Komisji i Rady Europejskiej do ścisłego koordynowania podejmowanych działań, których celem jest ożywienie wzrostu gospodarczego, zwiększenie konkurencyjności, ożywienie społecznej gospodarki rynkowej i wzmocnienie zrównoważonego charakteru Unii;

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

9. podkreśla większą rolę PE i parlamentów państw członkowskich na mocy traktatu lizbońskiego; apeluje o wzmocnienie roli Parlamentu w procesie przyjmowania prawodawstwa w dziedzinie jednolitego rynku; zachęca parlamenty państw członkowskich do uczestnictwa w opracowywaniu przepisów dotyczących jednolitego rynku w trakcie całego cyklu legislacyjnego oraz do realizacji wspólnych działań z Parlamentem Europejskim, co doprowadzi do lepszej synergii pomiędzy tymi dwoma szczeblami parlamentarnymi;

10. z zadowoleniem przyjmuje podejście Komisji, zgodnie z którym podstawą ożywionego jednolitego rynku jest dialog i partnerstwo, i domaga się zwiększonych wysiłków wszystkich zainteresowanych stron w celu zagwarantowania realizacji tego podejścia, dzięki czemu jednolity rynek będzie mógł całkowicie spełniać swoją rolę, promując wzrost i gospodarkę rynkową o wysokiej konkurencyjności;

11. wzywa Komisję do organizowania co roku wspólnie z prezydentką forum jednolitego rynku skupiającego zainteresowane strony z instytucji unijnych, państw członkowskich oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i organizacji przedsiębiorców w celu oceny postępów w ożywianiu jednolitego rynku, wymiany najlepszych praktyk oraz zajęcia się najważniejszymi problemami obywateli europejskich; zwraca się do Komisji o kontynuowanie działań w celu wskazania 20 najpoważniejszych napotykanych przez obywateli źródeł niezadowolenia i frustracji, wywołanych wprowadzeniem jednolitego rynku; proponuje, by Komisja przedstawiała na forum jednolitego rynku powyższe problemy oraz sposoby ich rozwiązania;

12. wzywa rządy państw członkowskich do przyjęcia na siebie odpowiedzialności za ożywienie jednolitego rynku; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę państw członkowskich dotyczące optymalizacji sposobu postępowania z dyrektywami w sprawie jednolitego rynku w odniesieniu do poprawy koordynacji, tworzenia systemów zachęt oraz nadania transpozycji większego znaczenia politycznego; uważa, że podczas omawiania najważniejszych celów nowego prawodawstwa kluczowe znaczenie ma większe skoncentrowanie się na terminowej i prawidłowej transpozycji, właściwym stosowaniu i lepszym egzekwowaniu przepisów dotyczących jednolitego rynku oraz stworzenie w tym celu odpowiednich zachęt;

13. zauważa, że przepisy dotyczące jednolitego rynku są często wdrażane przez władze lokalne i regionalne; podkreśla potrzebę większego zaangażowania władz regionalnych i lokalnych w tworzenie jednolitego rynku na wszystkich etapach procesu podejmowania decyzji zgodnie z zasadą pomocniczości i partnerstwa; aby podkreślić znaczenie takiego zdecentralizowanego podejścia, proponuje powołanie w każdym państwie członkowskim paktu terytorialnego władz lokalnych i regionalnych na rzecz strategii Europa 2020, aby zwiększyć zaangażowanie we wdrażanie strategii Europa 2020;

14. uważa, że „dobre administrowanie” jednolitym rynkiem musi respektować rolę dwóch instytucji doradczych istniejących na szczeblu europejskim – Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – a także partnerów społecznych;

15. podkreśla, że dialog z partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim ma podstawowe znaczenie dla przywrócenia zaufania do jednolitego rynku; oczekuje na nowe i odważne pomysły Komisji dotyczące sposobów faktycznego udoskonalenia tego dialogu; domaga się zaangażowania partnerów społecznych i przeprowadzania z nimi konsultacji w sprawie wszelkich odnośnych przepisów prawnych dotyczących jednolitego rynku, które mają wpływ na rynek pracy;

16. z zadowoleniem przyjmuje wyrażany przez Komisję zamiar pogłębienia otwartego, przejrzystego i regularnego dialogu ze społeczeństwem obywatelskim;

17. wzywa Komisję do opublikowania zielonej księgi w sprawie wytycznych dotyczących konsultacji instytucji UE ze stowarzyszeniami przedstawicielskimi i społeczeństwem obywatelskim, przy czym konsultacje te powinny być szerokie, interaktywne oraz powinny przynosić wartość dodaną proponowanym strategiom;

18. wzywa Komisję do możliwie jak najpełniejszego dostosowania dialogu i komunikacji do potrzeb zwykłych obywateli, na przykład przez udostępnienie wszystkich prowadzonych konsultacji społecznych we wszystkich językach urzędowych UE lub przez posługiwanie się językiem, który jest zrozumiały dla zwykłego obywatela;

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

19. wzywa Komisję do rozpoczęcia kampanii informacyjnej i edukacyjnej dotyczącej istoty jednolitego rynku i celów określonych po to, by zwiększyć jego dynamikę z jednoczesnym uwzględnieniem aspektów spójności społecznej i regionalnej; podkreśla, że ta kampania informacyjna powinna sprzyjać zwiększeniu uczestnictwa – oraz możliwości uczestnictwa – każdego obywatela, pracownika i konsumenta w procesie kształtowania konkurencyjnego, sprawiedliwego i zrównoważonego rynku;

20. uważa, że stosowanie nowych narzędzi współpracy i podejść Web 2.0 umożliwia bardziej otwarte i odpowiedzialne, elastyczniejsze i skuteczniejsze zarządzanie jednolitym rynkiem;

Regulacja jednolitego rynku

21. jest zdania, że inicjatywy podejmowane przez pojedyncze państwa członkowskie nie mogą być skuteczne bez skoordynowanych działań na szczeblu UE oraz że zasadnicze znaczenie ma zatem przemawianie przez Unię Europejską jednym silnym głosem i wdrażanie wspólnych działań; uważa, że solidarność, na której opiera się europejski model gospodarki społecznej, oraz koordynacja reakcji krajowych miały kluczowe znaczenie dla uniknięcia stosowania przez pojedyncze państwa członkowskie krótkoterminowych środków protekcyjnych; wyraża obawę, że powrót protekcyjnego gospodarczego na szczeblu krajowym doprowadziłby najprawdopodobniej do fragmentacji rynku wewnętrznego i zmniejszenia konkurencyjności, w związku z czym należy go unikać; jest zaniepokojony faktem, że obecny kryzys gospodarczy i finansowy może być wykorzystany do uzasadnienia przywrócenia środków protekcyjnych w różnych państwach członkowskich, podczas gdy spadek koniunktury wymaga zastosowania wspólnych mechanizmów ochronnych;

22. jest zdania, że postęp na rynku wewnętrznym nie powinien opierać się na stosowaniu najniższego wspólnego mianownika; zachęca zatem Komisję do objęcia przewodnictwa i wystąpienia z odważnymi propozycjami; zachęca państwa członkowskie do stosowania metody ścisłej współpracy w obszarach, w których nie da się osiągnąć porozumienia 27 państw; zauważa, że inne kraje będą bez problemu mogły włączyć się do tych czołowych inicjatyw na późniejszym etapie;

23. uważa, że złożona struktura zarządzania jednolitym rynkiem działa na niekorzyść ogólnej skuteczności i zasadności jednolitego rynku;

24. uważa, że więcej uwagi należy poświęcić jakości i przejrzystości prawodawstwa UE, aby ułatwić proces wdrażania przepisów dotyczących jednolitego rynku w państwach członkowskich;

25. jest zdania, że stosowanie w odpowiednich przypadkach rozporządzeń zamiast dyrektyw przyczyniłoby się do bardziej przejrzystego środowiska regulacyjnego i ograniczyłoby koszty związane z transpozycją; wzywa Komisję do opracowania bardziej ukierunkowanego podejścia do wyboru instrumentów legislacyjnych, w zależności od charakterystyki prawnej i merytorycznej postanowień, które mają zostać wdrożone, przy poszanowaniu zasady pomocniczości i proporcjonalności;

26. zachęca Komisję i Radę do zwiększenia wysiłków w celu wdrożenia strategii inteligentnych regulacji w celu dalszej poprawy jakości regulacji, przy pełnym poszanowaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności;

27. wzywa Komisję do dalszego prowadzenia niezależnych ocen ex-ante i ex-post prawodawstwa z udziałem zainteresowanych stron w celu poprawy skuteczności prawodawstwa;

28. sugeruje, aby Komisja usystematyzowała i udoskonaliła test MŚP, biorąc pod uwagę różnorodność ich sytuacji, w celu oceny wpływu wniosków ustawodawczych na MŚP;

29. jest zdania, że tabele korelacji przyczyniają się do lepszej transpozycji i znacznie ułatwiają egzekwowanie przepisów dotyczących jednolitego rynku; wzywa państwa członkowskie do opracowania i udostępnienia obywatelom tabel korelacji w odniesieniu do całego prawodawstwa w dziedzinie jednolitego rynku; zauważa, iż może się zdarzyć, że Parlament w przyszłości nie włączy do porządku obrad sprawozdań w sprawie kompromisowych tekstów przyjętych z Radą, jeśli nie zostaną przewidziane postanowienia dotyczące tabel korelacji;

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

Koordinacja administracyjna, mechanizmy rozwiązywania problemów i informowanie

30. popiera propozycje zawarte w Akcie o jednolitym rynku, które mają na celu dalsze rozwijanie współpracy administracyjnej pomiędzy państwami członkowskimi, w tym rozszerzenie systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym na inne odnośne dziedziny ustawodawstwa, z uwzględnieniem bezpieczeństwa i użyteczności systemu; wzywa Komisję do wsparcia państw członkowskich dzięki zapewnieniu szkoleń i wytycznych;

31. uważa, że samorzady i władze regionalne mogłyby zostać włączone do opracowywania i rozwijania systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym po przeprowadzeniu szczegółowej oceny korzyści i problemów, jakie może spowodować rozwijanie systemu;

32. podkreśla znaczenie lepszej komunikacji i rozszerzenia systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym, ponieważ bardzo ważne jest udzielanie, zwłaszcza MŚP, jasnych informacji na temat tego rynku;

33. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji polegający na współpracy z państwami członkowskimi w celu konsolidacji i wzmocnienia nieformalnych narzędzi rozwiązywania problemów, takich jak SOLVIT, projekt EU Pilot oraz Europejskie Centra Konsumentckie; wzywa Komisję do sporządzenia planu dotyczącego rozwoju i wzajemnego połączenia różnych narzędzi rozwiązywania problemów w celu zagwarantowania skuteczności oraz łatwości korzystania z nich przez użytkowników, a także w celu uniknięcia zbędnego kolidowania tych instrumentów ze sobą; wzywa państwa członkowskie do przeznaczenia na te narzędzia rozwiązywania problemów odpowiednich zasobów;

34. wzywa Komisję do dalszego rozwoju i promowania strony internetowej Twoja Europa, tak aby pełniła funkcję jednego punktu kontaktowego udostępniającego obywatelom i przedsiębiorstwom wszelkie informacje i pomoc niezbędną w celu skorzystania z praw przysługujących im w ramach jednolitego rynku;

35. wzywa państwa członkowskie do rozwijania pojedynczych punktów kontaktowych na mocy dyrektywy usługowej w przyjazne użytkownikom i łatwo dostępne centra administracji elektronicznej, w których przedsiębiorcy mogą uzyskać wszelkie niezbędne informacje w odnośnych językach UE, dopełnić wszelkich formalności i poczynić niezbędne kroki za pomocą środków elektronicznych w celu świadczenia usług w danym państwie członkowskim;

36. uznaje istotną rolę EURES-u w ułatwianiu swobodnego przepływu pracowników w Unii oraz w zapewnianiu ścisłej współpracy pomiędzy krajowymi służbami zatrudnienia; wzywa państwa członkowskie do rozpowszechniania wśród opinii publicznej wiedzy na temat tej użytecznej sieci służb, aby umożliwić większej liczbie obywateli UE pełne korzystanie z możliwości zatrudnienia w całej UE;

37. wzywa parlamenty państw członkowskich, władze regionalne i lokalne oraz partnerów społecznych do wzięcia aktywnego udziału w nagłaśnianiu korzyści płynących z jednolitego rynku;

Transpozycja i egzekwowanie przepisów

38. wzywa Komisję do wykorzystania wszystkich uprawnień, jakimi dysponuje na mocy traktatów, w celu poprawy transpozycji, stosowania i egzekwowania przepisów dotyczących jednolitego rynku z korzyścią dla europejskich obywateli, konsumentów i przedsiębiorstw; wzywa państwa członkowskie do nasilenia działań w celu pełnego i właściwego wdrożenia przepisów dotyczących jednolitego rynku;

39. jest zdania, że postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego jest kluczowym narzędziem gwarantującym funkcjonowanie jednolitego rynku, lecz podkreśla, że należy uwzględnić dodatkowe instrumenty, które są mniej czasochłonne i uciążliwe;

40. apeluje do Komisji, aby pozostawała obojętna na wszelkie ingerencje polityczne i niezwłocznie wszczyniała postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom w przypadkach, gdy przedprocesowe mechanizmy rozwiązywania problemów nie spełniają swojej roli;

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

41. zauważa, że niedawne orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości otwiera przed Komisją nowe możliwości postępowania w przypadkach „ogólnych i systemowych” naruszeń przepisów dotyczących jednolitego rynku przez państwa członkowskie;
42. apeluje do Komisji o pełne wykorzystanie zmian wprowadzonych art. 260 TFUE, które mają na celu uproszczenie i przyspieszenie procedury nakładania kar finansowych w kontekście postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom;
43. uważa, że Komisja powinna odgrywać aktywniejszą rolę w egzekwowaniu przepisów dotyczących jednolitego rynku dzięki prowadzeniu bardziej systematycznego i niezależnego monitorowania w celu przyspieszenia i usprawnienia postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego;
44. wyraża ubolewanie, że w przypadku zbyt wielu postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom do momentu zamknięcia postępowania lub wniesienia sprawy do Trybunału Sprawiedliwości upływa wiele czasu; zwraca się do Komisji o wprowadzenie dwunastomiesięcznego poziomu odniesienia dla maksymalnego średniego czasu rozpatrywania uchybień, od otwarcia sprawy do wysłania wniosku do Trybunału Sprawiedliwości; wyraża głębokie ubolewanie, że procedury takie nie mają bezpośrednich skutków dla obywateli i rezydentów UE, którzy padli ofiarą braku egzekwowania przepisów unijnego prawa;
45. zwraca się do Komisji o udzielanie bardziej przejrzystych informacji na temat trwających postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego;
46. wzywa Komisję do zaproponowania poziomu odniesienia dotyczącego wykonywania przez państwa członkowskie orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości;
47. wspiera inicjatywy Komisji polegające na dalszym zwiększeniu korzystania z alternatywnych metod rozstrzygnięcia sporów (ADR) w celu zagwarantowania konsumentom i przedsiębiorstwom szybkiego i skutecznego dostępu do prostego i niekosztownego pozasądowego rozstrzygnięcia sporów w przypadku krajowych i transgranicznych sporów dotyczących zakupów internetowych, jak i nieinternetowych; z zadowoleniem przyjmuje zapoczątkowane przez Komisję konsultacje; podkreśla konieczność lepszego informowania obywateli o istnieniu alternatywnych metod rozstrzygnięcia sporów;
48. wzywa Komisję do skupienia się również na zapobieganiu sporom, na przykład przez wprowadzenie bardziej surowych środków, które pozwalają uniknąć nieuczciwych praktyk handlowych;
49. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący rozpoczęcia publicznych konsultacji w sprawie europejskiego podejścia do roszczeń zbiorowych i sprzeciwia się wprowadzeniu systemu dochodzenia roszczeń zbiorowych wzorującego się na modelu amerykańskim, który zawiera silne zachęty ekonomiczne, by zaskarżać przed sądem nieuzasadnione roszczenia;
50. stwierdza, że wszelkie wnioski w sprawie dochodzenia roszczeń zbiorowych w przypadku naruszenia prawa konkurencji muszą być zgodne ze stanowiskiem Parlamentu wyrażonym w jego rezolucji z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie roszczeń o odszkodowanie za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję i nadużywanie pozycji dominującej; utrzymuje, że Parlament musi uczestniczyć w przyjmowaniu takich aktów za pomocą zwykłej procedury ustawodawczej oraz wzywa Komisję do bardziej ogólnego rozważenia zasadności stosowania minimalnych norm w odniesieniu do prawa do odszkodowania z tytułu szkód poniesionych w wyniku naruszenia przepisów UE;

Monitorowanie, ocena i modernizacja

51. popiera ukierunkowane i oparte na dowodach podejście do monitorowania i oceny rynku; zachęca Komisję do dalszego rozwijania narzędzi monitorowania rynku, takich jak mechanizm ostrzegawczy przewidziany w dyrektywie usługowej, poprzez udoskonalanie metodyki, wskaźników i gromadzenia danych, przy jednoczesnym przestrzeganiu zasad praktyczności i gospodarności;

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

52. podkreśla, że należy ocenić stan wdrożenia przez państwa członkowskie wszystkich przepisów dotyczących jednolitego rynku w szybszy i bardziej przejrzysty sposób;

53. podkreśla, że wzajemna ocena przewidziana w dyrektywie usługowej jest innowacyjnym sposobem wywierania wzajemnej presji w celu poprawy jakości transpozycji; popiera stosowanie wzajemnej oceny w odpowiednich przypadkach również w innych dziedzinach, np. w dziedzinie swobodnego przepływu towarów;

54. zachęca państwa członkowskie do regularnego przeglądu krajowych przepisów i procedur, które mają wpływ na swobodny przepływ usług i towarów, aby uprościć i zmodernizować krajowe przepisy oraz zlikwidować przypadki nakładania się przepisów; uważa, że proces kontroli prawa krajowego, stosowany na potrzeby wdrożenia dyrektywy usługowej, mógłby być skutecznym narzędziem również w innych dziedzinach, służącym likwidowaniu przypadków nakładania się przepisów i nieuzasadnionych krajowych przeszkód dla swobodnego przemieszczania się;

55. wzywa Komisję do wsparcia wysiłków podejmowanych przez sektor publiczny w celu przyjęcia innowacyjnych podejść, wykorzystywania nowych technologii i procedur oraz rozpowszechniania sprawdzonych rozwiązań w administracji publicznej, co zmniejszy biurokrację i obejmie strategie polityczne skoncentrowane na obywatelach;

Najważniejsze priorytety

56. zwraca się o to, by każde wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej było poświęcone ocenie stanu jednolitego rynku, która to ocena opierałaby się na procesie monitorowania;

57. wzywa Komisję do opublikowania zielonej księgi w sprawie wytycznych dotyczących konsultacji instytucji UE ze stowarzyszeniami przedstawicielskimi i społeczeństwem obywatelskim, przy czym konsultacje te powinny być szerokie, interaktywne, przejrzyste oraz powinny przynosić wartość dodaną proponowanym strategiom;

58. wzywa państwa członkowskie do opracowania i udostępnienia obywatelom tabel korelacji w odniesieniu do całego prawodawstwa w dziedzinie jednolitego rynku;

59. wzywa państwa członkowskie, by ograniczyły do końca 2012 r. deficyt transpozycji dyrektyw w sprawie jednolitego rynku do 0,5 % w odniesieniu do oczekującego prawodawstwa oraz do 0,5 % w odniesieniu do nieprawidłowo przeprowadzonej transpozycji prawodawstwa;

60. wzywa Komisję do przedłożenia do końca 2011 r. wniosku ustawodawczego w sprawie stosowania w UE alternatywnych metod rozstrzygania sporów oraz podkreśla, że istotne jest jego szybkie przyjęcie;

*

* *

61. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.
